Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 15 September 2012 03:54 - Last Updated Saturday, 15 September 2012 04:02

[15-3-1981 வீ ரகசேரி வாரவளெியீ ட்டில் வளெி வந்த கட்டுரை இது. 35 ர□பா அனுப்பியிருந்தார்கள். தற்போது யாராவது இந்தக் கோப்பாய்ப் பழயை கோட்டயைின் இன்றயை நிலை பற்றி அறிந்தால் அறியத் தரவும்- வ.ந.கி -]

நல்ல□ர் நகர் பற்றி ஆராய விளைந்த போது, கட்டடக் கலை மாணவனான நான் உதவி நாடி கலாநிதி கா.இந்திரபாலாவை நாடிய போது தான், அவர் தனது சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது தனது வலேகைளுக்கு மத்தியில் எனக்கு உதவினார். அபோதுதான் அவர் கோப்பாயில் அமைந்திருந்த தமிழ் மன்னர்களின் கோட்டயைைப் பற்றியும் அது பற்றிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கட்டுரை பற்றியும் க□றினார். தமிழரின் பழமை வாய்ந்த சின்னங்களின் பரிதாப நிலை கண்டு மனம் நொந்திருந்த எனக்கு அந்தக் கோட்டை அந்தக் கோட்டயைின் இன்றயை நிலயைைப் பார்க்க வணே்டும் போலிருக்கவே, கோப்பாய் விரைந்தனே். கோப்பாய் பொலிஸ் ஸ்டசேனுக்கு முன்பாயுள்ள சரே்ச்சசை சரே்ந்த சற்குணசிங்கம் என்பவர் எனக்கு அப்பகுதியினகை காட்டி உதவினார்.

மானிப்பாய் கதைடிச் சந்திக்குச் சற்று அப்பால் வீ தியின் வலது புறமாக இருந்த ஒரு பழமையான வாயில் முகப்பை காட்டிய அவர் 'இதுதான் பழயை கோட்டை' (Old Castle) என்ற போது தனிமயைான நிலயைில் நீ ண்ட காலமாக அமதையுடன் காத்து நிற்கும் ஓருமனிதனபை் போன்று அந்தப் பகுதி எனக்குத் தோன்றியது.

அந்த வாசலகை் கடந்து உள்ளே சனென்றோம். சற்குணசிங்கம் சொன்னார்:

'அருகிலுள்ள எல்லாக் காணிகளுமே பழயை கோட்டை என்றுதான் அழகை்கப் படுகின்றன. ஆனால் ஓவ்வொரு துண்டும் ஓவ்வொருத்தரின் ககை்கு மாறிக் காலத்தின் கோலத்திற்கறே்ப வகெுவாக மாறி விட்டன. கடசையிாக உள்ள காணி மட்டும் இன்னும் விற்க படாமலுள்ளது..'

அந்தப் பின்புறக் காணித் துண்டை அடநை்ததுமே ஓருவித பழமை வாய்ந்த சூழலின்

இனிமையில் மனதை மழ்கி விடுகின்றது. பூதமையானதொரு உலகிற்கு வந்த விட்டது போனற்தொரு உனர்வு ஏற்படுகின்றது. சற்கணசிங்கம் மலேம் கறலானார்:

'இந்தக் காணியில் மன்பொருமுறை நான் வமேபொன்றை வடெ்டியபோது எலும்பூத் தூண்டுகள் அகப்பட்டன. நிலத்தில் சங்கற்கள் கவிந்து கிடக்கின்றன. அதோ அங்கே நிலத்தபை் பாருங்கள்.'

பார்த்தனே். அவர் காட்டிய இடத்தில்; பமியின்டு எட்டிப் பார்த்தபடி சங்கற்கள் சிரித்தன. அவரே தொடர்ந்தார்:
'நிலத்தின் அமபை்பபை் பாருங்கள் தம்பி. ஓரு பக்கம் பதிந்தும், இன்னொரு பக்கம் உயர்ந்தும் கிடப்பதை. உயர்ந்து கிடக்கும் பகுதியதை் தோண்டிப் பார்ப்போமாயின் பழயை கோட்டயைின் சரித்திரம் தளிவாகலாம்'.

எனக்கு ஆச்சர்யமாகவிருந்தது. மனுஷன் எவ்வளவு ஆழமாகச் சிந்தித்திருக்கிறார். அத்துடன் அவர் ஓரு கதயையும் கறினார்:
'நல்லர்க் கோட்டயையும் , இந்தக் கோட்டயையும் இணகை்கும் ஓரு சுரங்கப் பாதை இருந்ததாக ஓரு கதை உள்ளது.'

அப்போதுதான் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தனது கட்டுரயைில் எழுதியிருந்த கோட்டை வாய்க்கால் பற்றி நினவைிற்கு வரவே கோட்டை வாய்க்காலபை் பற்றி வினவினனே். அந்தப் பழயை கோட்டை எனப்படும் காணித்தூண்டுகளின் அருகாகச் சலெ்லும் சிறிய ஓழுங்கயையே கோட்டை வாய்க்கால் என்கின்றார்கள். அந்த ஓழுங்கயைானது பழயை கோட்டை எனப்படும் நிலப் பகுதியிலும் தாழ்வானதாக அமநை்தூள்ளது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் இந்தக் கோட்டை வாய்க்காலயைே பழயை கோட்டயைின் அகழியாகக் கருதுகின்றார்.

கோட்டை வாய்க்கால் என்னுமிப் பகுதி வயலுடன் முடிவடகைின்றது. பழயை கோட்டயைின் பின்புறமாக உள்ள வயற்பகுதியும் வகெ தாழ்வானதாக உள்ளது. அவ்வயலில் பயிர் விளவைிக்கும் விவசாயியும் தான் மண்ணகை் கொத்தகயைில் எலும்புகள் கிடதை்ததாகக் கறினார்.

ஓரு காலத்தில் தனிச் சிறப்பு பறெ்ற விளங்கிய அப்பகுதியின் இன்றயை பரிதாப நிலை கண்டு வயிறு பற்றியரிந்தது. சற்கணசிங்கம் கறினார்:'இப்பகுதியில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட வணே்டும் ' அவரது கூரலில் அப்பகுதியின்

கோப்பாய்ப் பழைய கோட்டையின் கோலம் !

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 15 September 2012 03:54 - Last Updated Saturday, 15 September 2012 04:02

இன்றைய நிலைகண்டு படர்ந்த கவலை நியாயமானதுதான்.

வரலாற்றில் ஓரு தெளிவின்றிக் கிடக்கும் இலங்கைத் தமிழினத்திற்கு இன்றைய நிலையில் தேவையானது வெறும் வாய்ச் சவடால்களல்ல. ஆக்கபூர்வமான ஆய்வுகளே. இதற்கு தமிழ்ப் பகுதிகளில் காணப்படும் பழமையான சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சின்னங்கள், அழிபாடுகள் என்பவை பேணிப் பாதுகாக்கப்படல் மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும்.

இலங்கையின் கடைசித் தமிழ் மன்னர்களான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்தில் புகழ்பெற்ற இராஜதானியாக விளங்கிய நகர்தான் நல்லூர். இன்றோ அது காலத்தின் கோலத்திற்கேற்ப வெகுவாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பேணிபாதுகாக்கப்படவேண்டிய அந்நகரின் பழமையின் சின்னங்களைக் காண்பதே அரிதாகிக் கொண்டு வருகின்றது. பொதுமக்களோ, அரசியல்வாதிகளோ இது பற்றிக் கவனிக்காமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. யமுனாரி (யமுனா ஏரி) செல்லும் மண்பாதையிலும் நிலத்தில் காணப்படும் செங்கற்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பின் அவை எத்தனையோ கதைகளைக் கூறக்கூடும்.

தமிழ் இனத்தின் சரித்திரத்தை விளக்கக்கூடிய சின்னங்களே அரிதாகக் காணப்படும் இன்றைய காலகட்டத்தில் , காணப்படும் ஓருசில சின்னங்களையாவது பேணிப்பாதுகாப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இதையாவது நாம் செய்யாதுவிடின் வருங்காலச் சந்ததியினர் நம்மை என்றுமே மன்னித்து விட மாட்டார்கள்.

நன்றி: வீரகேசரி, தாயகம், பதிவுகள்

3 / 3